

'Is het dan minder erg dat een man vermoord wordt?'

DS van 2 oktober 2020

Dit is een brief van 18 oktober 2020 aan De Standaard

beste De Standaard

Graag reageer ik met enige vertraging op het artikel in De Standaard van 2 oktober *'Is het dan minder erg dat een man vermoord wordt?'*

Kort gezegd : als met de aandacht voor femicide (of feminicide) kan bekomen worden dat geweld op vrouwen, en met name moord en doodslag, even zwaar veroordeeld wordt door rechtbanken en vooral door de goegemeente, als geweld op mannen, dan hebben we als samenleving heel veel bereikt.

Ik zie op zijn minst drie redenen waarom geweld op vrouwen momenteel minder hard veroordeeld wordt. Ze hebben veel te maken met de context waarin het geweld wordt gepleegd, en hoe die beoordeeld wordt.

1. De zgn. passionele moord. Ik laat in het midden of het onze Europese of West-Europese dan wel Latijnse cultuur is, die aan de basis ligt, maar *"teleurgestelde liefde"* wordt vaak als verzachtende omstandigheid voor geweldpleging beschouwd. Laat het jalousie zijn, of een reactie op *"ontrouw"*, of het niet aanvaarden van een breuk, of het *"herstellen van gekwetste eer"*, geweld op een partner of ex-partner wordt te makkelijk zonet aanvaard, dan toch enigszins goedgepraat. In het extreme geval ontstaat zelfs enige schuchtere bewondering voor de moordenaar, die de moed had conform zijn gevoelens te handelen, welke ook de consequenties zijn. En wordt het slachtoffer veroordeeld, die hadden kunnen weten hoe de relatie zou aflopen. Want *"was het niet de liefde van de moordenaar voor zijn slachtoffer die het mobiel van de geweldpleging was ?"* Daaruit volgt makkelijk een minder zware veroordeling door een jury en/of door de goegemeente. Vermits partnermoord vooral door mannen op vrouwen wordt gepleegd, zijn vooral vrouwen het slachtoffer van deze relatieve tolerantie.

[Terloops : laten we onze blik niet verengen tot de gevallen waarbij een bekende persoon slachtoffer is, en het oordeel dat we daarbij vellen. Maar hoe kijken we aan tegen anoniem partnergeweld ?]

2. Prostitutie, en andere beroepen waarbij lichamelijke charme ten gelde wordt gemaakt. Deze mensen en de beroepen die ze uitoefenen worden weliswaar getolereerd, maar ook misprezen. Geweld wordt als een beroepsrisico beschouwd, voor mensen waarmee niemand zich verwant voelt. Ook hier zijn vooral vrouwen het slachtoffer.

3. *"Ze hebben het gezocht"*. Bij valavond joggen in een bos, fietsen langs een kanaal, op een laat uur op café gaan of in de straten dwalen... het zijn activiteiten die van vrouwen en meisjes minder worden aanvaard dan van mannen en jongens. Geweld dat in dergelijke context wordt gepleegd wordt weliswaar wel scherp veroordeeld door de goegemeente, maar diezelfde goegemeente vindt ook dat de slachtoffers wat hen is overkomen *"toch wel hadden kunnen vermijden"*.

In minstens één van die drie situaties worden de daders ten onrechte verzachtende omstandigheden toegekend, en in alle drie worden de slachtoffers, even ten onrechte, mede-verantwoordelijkheid aangerekend.

Met vriendelijke groet,